

Υπόθεση C-214/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

20 Μαΐου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

The Labour Court, Ireland (Ιρλανδία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

6 Μαΐου 2020

Εκκαλών:

MG

Εφεσίβλητος:

Dublin City Council

[παραλειπόμενα] [σελ. 2 του πρωτοτύπου]

ΔΙΑΤΑΞΗ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ

1. Η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ανέκυψε κατόπιν εφέσεως που άσκησε ο εκκαλών κατά της αποφάσεως του Adjudication Officer της Workplace Relations Commission (επιτροπής για τις σχέσεις στον χώρο εργασίας, Ιρλανδία) επί της αγωγής του κατά του εφεσίβλητου Dublin City Council (Δήμος Δουβλίνου). Ο εκκαλών ισχυρίζεται ότι ο χρόνος κατά τον οποίο βρισκόταν σε «εφημερία ετοιμότητας» αποτελούσε χρόνο εργασίας κατά την έννοια του άρθρου 2 του Organisation of Working Time Act 1997 (νόμου του 1997 περί οργάνωσης του χρόνου εργασίας) και του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/EK του Συμβουλίου. Η αγωγή αυτή απορρίφθηκε από τον Adjudication Officer της Workplace Relations Commission (επιτροπής για τις σχέσεις στον χώρο εργασίας).
2. Η Workplace Relations Commission (επιτροπή για τις σχέσεις στον χώρο εργασίας) είναι όργανο το οποίο έχει συσταθεί με νόμο και έχει αρμοδιότητα να εκδικάζει σε πρώτο βαθμό καταγγελίες που αφορούν παραβάσεις του νόμου του 1997.

3. Ο εκκαλών άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως του Adjudication Officer ενώπιον του Labour Court (δικαστηρίου εργατικών διαφορών, Ιρλανδία), το οποίο είναι το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο για την εκδίκαση εφέσεων κατά αποφάσεων της Workplace Relations Commission (επιτροπής για τις σχέσεις στον χώρο εργασίας) επί εργατικών διαφορών, περιλαμβανομένων των σχετικών με τον νόμο του 1997.

Πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης

4. Ο εκκαλών είναι εποχικός πυροσβέστης απασχολούμενος από τον εφεσίβλητο. Εργάζεται στον εφεσίβλητο από τον Σεπτέμβριο του 2005. Ο εποχικός πυροσβέστης είναι πυροσβέστης μερικής απασχόλησης ο οποίος εκπαιδεύεται και υπηρετεί στον πυροσβεστικό σταθμό στον οποίο υπάγεται για να ανταποκρίνεται σε κλήσεις έκτακτης ανάγκης όταν ειδοποιείται. Οσάκις η πυροσβεστική υπηρεσία δέχεται μια κλήση, ενεργοποιούνται οι συσκευές συναγερμικής ειδοποίησης συγκεκριμένου σταθμού και οι πυροσβέστες, καθένας εκ των οποίων φέρει μια τέτοια συσκευή, ανταποκρίνονται άμεσα στο κάλεσμα του σταθμού. Εν συνεχεία, οι πυροσβέστες οφείλουν να μεταβούν χωρίς καθυστέρηση στον πυροσβεστικό σταθμό εντός 10 λεπτών αφότου ειδοποιηθούν. Ένας εποχικός πυροσβέστης, όπως ο εκκαλών, λαμβάνει βασική αμοιβή της τάξεως των 10 000 ευρώ ετησίως η οποία καταβάλλεται σε μηνιαία βάση. Η εν λόγω αμοιβή αποτελεί αποζημίωση του εποχικού πυροσβέστη για τον χρόνο κατά τον οποίο βρίσκεται σε εφημερία ετοιμότητας. Επιπλέον της αμοιβής αυτής, ένας εποχικός πυροσβέστης, όπως ο εκκαλών, λαμβάνει ένα συμφωνηθέν ποσό οσάκις απαιτείται να παραστεί στον πυροσβεστικό σταθμό. Ο εκκαλών οφείλει επί εικοσιτετραώρου βάσεως (εξαιρουμένων των περιόδων ετήσιας άδειας και των περιόδων όσον αφορά τις οποίες ενημερώνει εκ των προτέρων τον εργοδότη του ότι δεν θα είναι διαθέσιμος και ο εργοδότης συμφωνεί με αυτό) να ανταποκρίνεται σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης όταν ειδοποιείται μέσω ενός βομβητή από τον εργοδότη. Ο εκκαλών υποχρεούται να ανταποκρίνεται στο κάλεσμα του εργοδότη εντός 5 λεπτών. Ο μέγιστος χρόνος μετάβασης στον πυροσβεστικό σταθμό είναι τα 10 λεπτά. Ο εκκαλών υποχρεούται να συμμετέχει στο 85 % της συνήθους πρακτικής κατάρτισης και στο 75 % των δραστηριοτήτων πυρόσβεσης. [σελ. 3 του πρωτοτύπου]
5. Ο εκκαλών μπορεί να ασκεί άλλες επαγγελματικές δραστηριότητες υπό την προϋπόθεση ότι δεν εργάζεται πέραν των 48 ωρών εβδομαδιαίως κατά μέσο όρο υπολογιζόμενου επί περιόδου τεσσάρων, έξι ή δώδεκα μηνών ανάλογα με την κατηγορία απασχόλησής του. Ο εκκαλών εργάζεται ως οδηγός ταξί. Η σύμβαση εργασίας του με τον πυροσβεστικό σταθμό επιβάλλει στον εκκαλούντα να επαληθεύει με τον δεύτερο εργοδότη του ότι θα αποδεσμεύεται προκειμένου να συνδράμει στα συμβάντα όπως απαιτείται. Επιπλέον, η σύμβαση εργασίας του επιβάλλει στον εκκαλούντα να μην αναλαμβάνει οποιαδήποτε άλλη επαγγελματική δραστηριότητα κατά τις ώρες (ενεργού)* υπηρεσίας του ως εποχικού πυροσβέστη. Ο εκκαλών υποχρεούται να ζει και να εργάζεται εντός εύλογης απόστασης από τον πυροσβεστικό σταθμό που αποτελεί τον εργοδότη του. Εύλογη απόσταση είναι εκείνη η οποία είναι σύμφωνη με τον χρόνο μετάβασης στον πυροσβεστικό σταθμό απασχόλησης. Αλλαγή κατοικίας ή τόπου

εργασίας, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την απομάκρυνση του εργαζομένου σε μη εύλογη απόσταση από τον σταθμό, συνεπάγεται την αυτοδίκαιη λήξη της υπηρεσίας του. Εκείνοι εκ των πυροσβεστών που βρίσκονται σε εφημερία ετοιμότητας οι οποίοι ανταποκρίνονται εντός του χρονικού ορίου μετάβασης λαμβάνουν σε κάθε περίπτωση πλήρη αμοιβή για το συμβάν. Κάθε πυροσβέστης που δεν ανταποκρίνεται εντός του επιθυμητού χρονικού ορίου μετάβασης, αλλά ανταποκρίνεται εντός του ανώτατου ορίου ανταπόκρισης που έχει οριστεί από τον αρχηγό της πυροσβεστικής υπηρεσίας, λαμβάνει κατ' αποκοπή ωριαία αποζημίωση και παραμένει στον σταθμό εκτός εάν χρειαστεί να συνδράμει σε κάποιο συμβάν.

6. Η θέση εργασίας είναι μερικής απασχόλησης. Προϋπόθεση για την εν λόγω θέση είναι ότι οι εποχικοί πυροσβέστες είναι διαθέσιμοι όπως απαιτείται.

Ισχυρισμοί των διαδίκων της κύριας δίκης

Εκκαλών

7. Ο βασικός ισχυρισμός του εκκαλούντος είναι ότι ο χρόνος κατά τον οποίο βρίσκεται σε επιφυλακή/εφημερία ετοιμότητας αντιστοιχεί σε χρόνο εργασίας. Ο εκκαλών βρίσκεται ουσιαστικά σε ετοιμότητα 24 ώρες την ημέρα, 7 ημέρες την εβδομάδα (εκτός περιόδων ετήσιας ή άλλης άδειας όπως η αναρρωτική άδεια και περιόδων όσον αφορά τις οποίες ενημερώνει εκ των προτέρων τον εργοδότη του ότι δεν θα είναι διαθέσιμος και ο εργοδότης συμφωνεί με αυτό), λόγω της υποχρεώσεώς του να παρουσιάζεται στον πυροσβεστικό σταθμό εντός του επιθυμητού χρόνου των 5 λεπτών ή του μέγιστου χρόνου μετάβασης των 10 λεπτών αφότου ειδοποιηθεί. Ως εκ τούτου, ο εκκαλών ισχυρίζεται ότι ο εφεσίβλητος παρέβη τα άρθρα 11 έως 17 καθώς και τα άρθρα 20 και 23 του νόμου του 1997 όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τις περιόδους ημερήσιας και εβδομαδιαίας ανάπαυσης και την εργασία πέραν των 48 ωρών την εβδομάδα. Ο εκκαλών ισχυρίζεται ότι λόγω της υποχρεώσεώς του να βρίσκεται σε εφημερία ετοιμότητας/επιφυλακή δεν έχει τη δυνατότητα να αναλάβει δεσμεύσεις όσον αφορά την οικογένεια, την εργασία στο ταξί ή τις κοινωνικές εκδηλώσεις, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την ικανότητά του να είναι διαθέσιμος σε περίπτωση ειδοποίησεως. Η αποτυχία ανταπόκρισης στη συναγερμική ειδοποίηση μπορεί να οδηγήσει σε επιβολή πειθαρχικών κυρώσεων και ενδεχομένως σε απόλυση. Ο νόμος του 1997 μετέφερε στο εθνικό δίκαιο την οδηγία 93/104/EΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, η οποία έχει έκτοτε τροποποιηθεί και εν συνεχεία κωδικοποιηθεί με την οδηγία 2003/88/EΚ. **[σελ. 4 του πρωτοτύπου]**
8. Επιπλέον, ο εκκαλών υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Φεβρουαρίου 2018, [Matzak](#) (C-518/15, EU:C:2018:82), και ιδίως σύμφωνα με το σημείο 4 του διατακτικού, ο χρόνος κατά τον οποίο βρισκόταν σε εφημερία ετοιμότητας αντιστοιχεί σε χρόνο εργασίας.

** Οι ώρες ενεργού υπηρεσίας ορίζονται ως οι ώρες που αφιερώνονται πράγματι στην πυρόσβεση ή στον σταθμό σε εκπαίδευση/ασκήσεις πυρόσβεσης κ.λπ. Ο εκκαλών το 2019 συγκέντρωσε 221 ώρες και 17 λεπτά ενεργού υπηρεσίας.*

Εφεσίβλητος

9. Ο εφεσίβλητος ισχυρίζεται ότι δεν αποτελεί χρόνο εργασίας ο χρόνος κατά τον οποίο απαιτείται να είναι διαθέσιμος ο εκκαλών εντός καθορισμένης απόστασης από τον πυροσβεστικό σταθμό προκειμένου να ανταποκρίνεται σε περίπτωση συναγερμικής ειδοποιήσεως και να κινητοποιείται εντός καθορισμένου χρονικού διαστήματος. Κατά τη διάρκεια του χρονικού αυτού διαστήματος ο εκκαλών μπορεί να εργάζεται, όπως άλλωστε πράττει, και είναι ελεύθερος να ασκεί άλλες δραστηριότητες. Ο εκκαλών δεν υποχρεούται να παραμένει σε συγκεκριμένο μέρος όταν βρίσκεται σε εφημερία ετοιμότητας. Η μόνη απαίτηση είναι, οσάκις ειδοποιείται, να τηρεί τον χρόνο μετάβασης. Υπάρχει ο επιθυμητός χρόνος μετάβασης των 5 λεπτών και ο μέγιστος χρόνος μετάβασης των 10 λεπτών. Τούτο αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι οι εποχικοί πυροσβέστες θα καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να ανταποκριθούν στη συναγερμική ειδοποίηση αλλά ενδέχεται να καθυστερήσουν για λόγους που βρίσκονται πέραν του ελέγχου τους. Πυροσβέστης ο οποίος προσέρχεται μετά το χρονικό όριο των δέκα λεπτών δεν αμείβεται. Ο πυροσβέστης, εάν ειδοποιηθεί, υποχρεούται να μεταβεί στον πυροσβεστικό σταθμό. Ο υπεύθυνος του σταθμού αποφασίζει στη συνέχεια πόσα μέλη του πληρώματος απαιτούνται για το συμβάν. Συνήθως περιορίζονται σε πέντε. Εν συνεχεία, ο εκκαλών αναλαμβάνει ή όχι καθήκοντα. Αν δεν του ανατεθούν καθήκοντα, είναι ελεύθερος να αποχωρήσει και να συνεχίσει τις δραστηριότητές του. Το 2019, ο εκκαλών μετέβη στον σταθμό για το 64 % των ειδοποιήσεων και ανέλαβε καθήκοντα σε ποσοστό 33 % των ειδοποιήσεων. Το 2019 πραγματοποιήθηκαν συνολικά 648 ειδοποιήσεις. Ο μέγιστος εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας του εκκαλούντος το 2019 για τον οποίο έλαβε αποζημίωση ήταν 26 ώρες, με εβδομαδιαίο μέσο όρο 4,61 ώρες.

Εθνικό δίκαιο

10. Ο νόμος του 1997 μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο την οδηγία 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, η οποία έκτοτε καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από την οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας.
11. Κατά πάγια νομολογία, ο νόμος του 1997 πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται, στο μέτρο του δυνατού, υπό το πρίσμα της επίτευξης του σκοπού που επιδιώκει η οδηγία. [σελ. 5 του πρωτοτύπου]
12. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του νόμου του 1997 ορίζει τα εξής: «“χρόνος εργασίας” είναι κάθε περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ο εργαζόμενος ευρίσκεται:

- (a) στον τόπο εργασίας του ή στη διάθεση του εργοδότη του, και
 - (b) ασκεί τη δραστηριότητα ή τα καθήκοντά του
- και ο όρος “εργασία” ερμηνεύεται αναλόγως.»

Το κείμενο του νόμου του 1997, όπως τροποποιήθηκε, διατίθεται στην ακόλουθη διεύθυνση: <http://revisedacts.lawreform.ie/eli/1997/act/20/front/revised/en/html>

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

13. Οι σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης περιλαμβάνονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/EK. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, ορίζει τα εξής: «ως “χρόνος εργασίας” νοείται κάθε περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ο εργαζόμενος ευρίσκεται στην εργασία, στη διάθεση του εργοδότη, και ασκεί τη δραστηριότητα ή τα καθήκοντά του, σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες ή/και πρακτικές».
14. Δεν προβάλλεται ισχυρισμός περί παραβάσεως του νόμου του 1997 όσον αφορά τις ώρες κατά τις οποίες ο εκκαλόν καλείται πράγματι να παράσχει υπηρεσίες. Η υπόθεση στηρίζεται στην παραδοχή ότι ο χρόνος «εφημερίας ετοιμότητας» είναι «χρόνος εργασίας» κατά την έννοια του νόμου του 1997 και της οδηγίας, λαμβανομένης υπόψη της ερμηνείας του άρθρου 2 της οδηγίας 2003/88/EK όπως διαλαμβάνεται στο σημείο 4 του διατακτικού της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Φεβρουαρίου 2018, *Matzak* (C-518/15, EU:C:2018:82).
15. Επί της βάσεως αυτής, ο εκκαλόν ισχυρίζεται ότι εργάζεται 24 ώρες ημερησίως επί 365 ημέρες ετησίως, εκτός περιόδων ετήσιας ή άλλης άδειας και περιόδων όσον αφορά τις οποίες ενημερώνει εκ των προτέρων τον εργοδότη του ότι δεν θα είναι διαθέσιμος, κατά παράβαση των άρθρων 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 20 και 21 του νόμου του 1997.
16. Το βασικό ζήτημα της διαφωνίας είναι η έννοια του «χρόνου εργασίας». Η οδηγία περιλαμβάνει, στο άρθρο 2, ορισμό της έννοιας του «χρόνου εργασίας» και ορισμό των «περιόδων ανάπαυσης». Η ερμηνεία των ορισμών αυτών αποτελεί το υπόβαθρο της υπό κρίση διαφοράς.
17. Το σημείο 4 του διατακτικού της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Φεβρουαρίου 2018, *Matzak* (C-518/15, EU:C:2018:82), έχει ως εξής: «το άρθρο 2 της οδηγίας 2003/88 έχει την έννοια ότι ο χρόνος κατά τον οποίον ένας εργαζόμενος παραμένει κατ' οίκον στο πλαίσιο των εφημεριών ετοιμότητας με την υποχρέωση να ανταποκρίνεται στις κλήσεις του εργοδότη του εντός 8 λεπτών, υποχρέωση που περιορίζει σε πολύ σημαντικό βαθμό τις δυνατότητες αναλήψεως άλλων δραστηριοτήτων, πρέπει να θεωρείται ως “χρόνος εργασίας”».

Σκεπτικό του αιτούντος δικαστηρίου

18. Το σημείο 4 του διατακτικού της ως άνω αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [σελ. 6 του πρωτοτύπου] απαντά σε ερώτημα που αφορά εργαζόμενο που βρίσκεται σε εφημερία ετοιμότητας σε καθορισμένο από τον εργοδότη τόπο, ο οποίος, στην υπόθεση Matzak, ήταν η οικία του. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κάνει ειδική μνεία στη διαφορετική κατάσταση που προκύπτει για ορισμένο εργαζόμενο λόγω του περιορισμού που του επιβάλλεται να παραμένει σε εφημερία ετοιμότητας σε καθορισμένο από τον εργοδότη τόπο. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφέρεται επίσης στον περιορισμό που απορρέει από την υποχρέωση του εργαζομένου να βρίσκεται σε απόσταση 8 λεπτών από τον τόπο εργασίας όταν καλείται από τον εργοδότη του.
19. Τα χαρακτηριστικά των υποχρεώσεων του εκκαλούντος τα οποία διακρίνουν την [δική του] περίπτωση «εφημερίας ετοιμότητας» από εκείνη της υποθέσεως Matzak ανάγονται, αφενός, στο γεγονός ότι ο εργοδότης του δεν τον υποχρέωνε να βρίσκεται σε συγκεκριμένο τόπο και, αφετέρου, στο ότι ο εκκαλών όφειλε μόνον να είναι σε θέση να ανταποκριθεί εντός του απαιτούμενου χρόνου μετάβασης όταν λάμβανε ειδοποίηση.
20. Ο εργαζόμενος στην υπόθεση Matzak δεν είχε τη δυνατότητα να ασκήσει επαγγελματική ή οικονομική δραστηριότητα κατά τη διάρκεια της «εφημερίας ετοιμότητας», ενώ ο περιορισμός αυτός δεν ισχύει για τον εκκαλούντα της υπό κρίση υποθέσεως. Εν προκειμένω, ο εκκαλών είναι ελεύθερος να ασκεί οικονομική δραστηριότητα για ίδιο λογαριασμό κατά τη διάρκεια της περιόδου που βρίσκεται σε «εφημερία ετοιμότητας», όπως άλλωστε πράττει απασχολούμενος ως οδηγός ταξί. Είναι ελεύθερος να απασχολείται από τρίτον ή να ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα για ίδιο λογαριασμό κατά τη διάρκεια της περιόδου που βρίσκεται σε «εφημερία ετοιμότητας». Δεν αμφισβητείται ότι κατά τις περιόδους «εφημεριών ετοιμότητας», ως προς τις οποίες ισχυρίζεται ότι αποτελούν «χρόνο εργασίας», ο εκκαλών μπορούσε να ασκήσει και άσκησε πράγματι επαγγελματική δραστηριότητα, οπότε άλλος εργοδότης υπέχει ή θα μπορούσε να υπέχει υποχρέωση δυνάμει του νόμου του 1997 όσον αφορά την οργάνωση του χρόνου εργασίας του εκκαλούντος.

Συμπέρασμα

21. Για τους λόγους που εκτίθενται στην παρούσα, το αιτούν δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι χρειάζεται τη συνδρομή του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης προτού αποφανθεί επί της υποθέσεως. Κατά συνέπεια, το αιτούν δικαστήριο αποφάσισε να αναστείλει την διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο της διαδικασίας εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 2 της [οδηγίας 2003/88/EK] την έννοια ότι πρέπει να θεωρείται ως χρόνος εργασίας ο χρόνος κατά τον οποίο ένας εργαζόμενος βρίσκεται σε «εφημερία ετοιμότητας» σε τόπο ή τόπους της επιλογής του, χωρίς να υποχρεούται οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της εφημερίας ετοιμότητας να ενημερώσει τον εργοδότη για τον τόπο στον οποίο βρίσκεται, και ενώ υποχρεούται μόνον να είναι σε θέση να ανταποκριθεί, εφόσον κληθεί να παράσχει τις υπηρεσίες του, εντός επιθυμητού χρόνου μετάβασης 5 λεπτών και μέγιστου χρόνου μετάβασης 10 λεπτών;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, εάν ένας εργαζόμενος ο οποίος υποχρεούται μόνον να ανταποκριθεί, εφόσον κληθεί να παράσχει τις υπηρεσίες του, εντός επιθυμητού χρόνου μετάβασης 5 λεπτών και μέγιστου χρόνου μετάβασης 10 λεπτών, δύναται, χωρίς περιορισμούς, να απασχολείται ταυτόχρονα από άλλον εργοδότη ή να ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα για ίδιο λογαριασμό κατά τον χρόνο που βρίσκεται σε «εφημερία ετοιμότητας», μπορεί ο χρόνος κατά τον οποίο ο εργαζόμενος βρίσκεται σε «εφημερία ετοιμότητας» στο πλαίσιο απασχόλησης σε συγκεκριμένο εργοδότη να θεωρείται ως «χρόνος εργασίας» στον εργοδότη αυτόν;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, εάν ο εργαζόμενος απασχολείται πράγματι από δεύτερο εργοδότη κατά τον χρόνο που βρίσκεται σε «εφημερία ετοιμότητας», υπό τη μόνη προϋπόθεση ότι ο δεύτερος εργοδότης πρέπει να αποδεσμεύει τον εργαζόμενο όταν αυτός καλείται από τον πρώτο εργοδότη να παράσχει τις υπηρεσίες του, [πρέπει] ο χρόνος κατά τον οποίο ο εργαζόμενος βρίσκεται σε «εφημερία ετοιμότητας» και εργάζεται για τον δεύτερο εργοδότη να θεωρείται ως χρόνος εργασίας στο πλαίσιο της εργασιακής του σχέσης με τον πρώτο εργοδότη; [σελ. 7 του πρωτοτύπου]
4. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, συγκεντρώνει χρόνο εργασίας ταυτόχρονα όσον αφορά τον πρώτο και τον δεύτερο εργοδότη ένας εργαζόμενος ο οποίος κατά τον χρόνο που βρίσκεται σε εφημερία ετοιμότητας όσον αφορά τον πρώτο εργοδότη του απασχολείται σε δεύτερο εργοδότη;

Με διάταξη του Labour Court (δικαστηρίου εργατικών διαφορών)

[παραλειπόμενα]

Με ημερομηνία 7ης Μαΐου 2020

[παραλειπόμενα]